

Pregled stručne štampe

»GLASNIK« GLAVNE GEODETSKE UPRAVE

Primili smo prvi broj »Glasnika« Glavne geodetske Uprave za 1951 god. Kako u uvodniku navodi redakcioni odbor »Zadatak je Glasnika da daje publicitet radovima ustanova geodetske službe i time doprinosi pravilnom rešavanju kako organizacionih tako i naučno-tehničkih pitanja koja se pred ovu službu postavlaju.« U njemu će se objavljivati propisi i tehnička uputstva općeg karaktera, pregledi radova kao i ukazivanje na propuste i uspjehe koje se u tome postižu.

U ovom prvom broju doneseno je Privremeno uputstvo o obračunavanju prodajne cijene geodetskih proizvoda, fonda rukovodstva i centralnog fonda za sva državna geodetska preduzeća za 1951. god., kao i Uputstvo za izradu finansijskog plana geodetskih proiz-

voda koje izvode geodetska preduzeća.

Članak Ing. N. Svečnjikova »Ocena točnosti trigonometrijskih mreža viših redova« je vrijedan naročite pažnje. U njemu se na veoma studiozan način raspravlja o točnosti trigonometrijskih mreža na osnovu točnosti mjerjenja osnovica, tako da je vrijedan doprinos teoretskom razmatranju o točnosti rada pri mjerenjima bazisa invarnim žicama.

Na kraju je štampan referat o stazu izvršenih geodetskih radova na teritoriji FNRJ, koji je bio podnesen na konferenciji načelnika geodetskih uprava od 27 do 30 X. 1950. U tom dijelu referata donesen je kritički osvrt na radove detaljnog premjera koje su izvodila pojedina geodetska preduzeća, dok će se prikaz radova na triangulaciji, nivelmanu i preciznoj poligonometriji donijeti u slijedećem broju.



GEODETSKA SLUŽBA NR SRBIJE

God. II juni—decembar 1951. broj 3, 4, 5

Nekrolog prof. inž. Dragomira Andonovića

Još jednom o ulozi i zadatku »Geodetske službe«

Inž. Nikola Svečnjikov: Svajcarska metoda merenja horizontalnih uglova (metoda sektora)

Inž. Milan Dražić: Jedan novi nivelmanски instrument

Dura Berković: Geodetski radovi u vezi sa davanjem pravca za potkope (tuneli).

B Ćirković: Polaganje stručnih ispita u geodetskoj struci.

Na kraju je doneseno Privremeno uputstvo za izvršenje geod-katastarskih radova na arondaciji i uređenju zemljišta državnih poljoprivrednih dobara i seljačkih radnih zadruga.



NOVE ASTRONOMSKE EFEMERIDE, ZA POTREBE GEODETA I GEOFIZIČARA

Nijemci su počeli izdavati svoje prve efemeride za geodete u godini 1949.¹⁾ Te efemeride sadržavaju i mnogo materijala, koji je od manje važnosti za geodete, kao što su na pr. podaci o Mjesecu, o manjim planetima i o sa-

telitima, o pomrčinama, o okultacijama zvijezda itd. pa su uslijed toga i objam (oko 500 stranica) i cijena (Lstg. 1.1.0.) prilično veliki.

Englezi su izdali prve svoje efemeride za geodete, pod naslovom »The Star Almanac for land surveyors« ²⁾ za godište 1951. Nedavno je izšlo i godište 1952.³⁾

¹⁾ Astronomisch-Geodätisches Jahrbuch, herausgegeben vom Astronomischen Rechen-Institut in Heidelberg, Verlag G. Braun G. m. b. H., Karlsruhe.

²⁾ prepared by H. M.'s Nautical Almanac Office, published by H. M.'s Stationery Office, London, 1951.

Potreba za izdavanje takvog djela ukazala se je s razloga, što je — inače opštežni — *The Nautical Almanac and Astronomical Ephemeris* prestao donositi prividni položaj zvijezda (to se sada publicira samo u godišnjaku *Apparent Places of Fundamental Stars*) a druge efemeride, kao na pr. *The Nautical Almanac abridged for the USE of Seamen* i *The Air Almanac* priredene su za specijalne svrhe pomorske odnosno vazdušne plavidbe. Prije donošenja odluke o sastavu *Star Almanac*-a anketiralo se je među interesiranim krugovima kroz tri godine, tako da se smije prepostaviti, da je konačni oblik i sadržaj najsvrsishodnije izabran. Pri saставljanju djela isključilo se je sve ono, što je za geodeta suvišno, a nastojalo se je stisnuti u malom objamu (66 str.) i donijeti za nisku cijenu (Lstg. 0.3.6) baš ono, što geodet neophodno treba. Razumije se, da *Star Almanac* može zadovoljiti pored geodeta također geofizičara, pa iz svih tih razloga vrijedno je pozabaviti se malko detaljnije tim efemeridama.

Glavni sadržaj *Star Almanac*-a sačinjavaju: efemeride Sunca (za svakih 6 sati), prividni položaj zvijezda, tablica Polarnice za određivanje geografske širine i azimuta, tablice za refrakciju i druge pomoćne tabele. U uvodu se daje opširno tumačenje tablicama, uz mnoge gotovo izradene primjere.

Značajka tih efemerida jest: u otseku za Sunce nije tabulirana jednadžba vremena e , rektascensija Sunca i zvjezdano vrijeme, kao što je kod većine drugih efemerida, nego mjesto toga nalazimo veličine E i R (s tačnošću 0.1 sek.) pored običajnih podataka o deklinaciji (s tačnošću 0'.1). Kod toga jest $E = e + 12$, dakle E predstavlja razliku između satnog kuta pravog Sunca, na Greenwichkom meridijanu $GHA\odot$ i Svjetskog vremena UT , a R daje rektascensiju srednjeg Sunca povišenu za 12^h , dakle razliku između satnog kuta proljetne tačke na Greenwichkom meridijanu GHA (identično sa zvjezdanim vremenom GST) i Svjetskog vremena.

Iz gornjeg slijedi da će se satni kut pravog Sunca na Greenwichkom meridijanu dobiti jednostavnim zbrojem Svjetskog vremena i veličine E :

$$GHA\odot = UT + E.$$

Za bilo koji drugi meridijan, istočno ili zapadno od Greenwicha, slijedit će lokalni satni kut Sunca $LHA\odot$ u času

lokalnog srednjeg vremena LMT iz odnosa:

$$\begin{aligned} LHA\odot &= LMT + E = \\ &= UT \underset{-W}{+E} \lambda + E = GHA\odot \underset{-W}{+E} \lambda. \end{aligned}$$

Satni kut proljetne tačke na Greenwichom meridijanu (= zvjezdanom vremenu) dobije se zbojem Svjetskog vremena i veličine R :

$$\begin{aligned} GHA &= GST = UT + R, \\ \text{tako da otpada inače potrebno izračunavanje zvjezdanog vremena iz srednjeg sunčanog vremena.} \end{aligned}$$

Zvjezданo vrijeme na nekom mjestu ist. ili zapadno od Greenwicha (LST) odredit će se ovako:

$$\begin{aligned} LST &= LMT + R = \\ &= UT \underset{-W}{+E} \lambda + R = GST \underset{-W}{+E} \lambda. \end{aligned}$$

Za interpolaciju veličine R predviđena je posebna tabela »kritičnih vrijednosti³⁾, kojom se omogućuje jednostavno iznalaženje traženog R , i prema tome određivanje zvjezdanog vremena, sa tačnošću od 0.1 sek. Kod takve vrsti interpolacije ne donose se vrijednosti R za jednakе intervale argumenta (Svjet. vremena UT), nego su u tabeli nanižani R_1 , R_2 , R_3 ... koje se redom razlikuju za 0.1 sek., a između svake od ovih vrijednosti označen je odgovarajući argument, tako da se direktno vidi unutar kojeg intervala vremena važi pojedini R_1 , R_2 , R_3 itd.

U otsječku o Suncu, na dnu svake stranice, označen je još polumjer Sunca, pa vrijeme izlaza i zalaza (za svakih pet dana), za geografske širine, koje idu od S 60° do N 60° , a također je naveden datum i vrijeme Mjesecih faza.

Najopsežniji dio *Star Almanaca* sačinjavaju tabele prividnog položaja zvijezda, njih 655, među kojima su sve one, kojih veličina nije manja od 4.0. Položaj zvijezda dat je njihovom rektascencijom a , tačno na 0.1 sek., i deklinacijom, na 1", za početak svakog mjeseca u godini. Prelaz na vrijednost pojedinog dana vrši se posebnom tablicom. Kod promjenljivih zvijezda ubilježen je maksimum i minimum prividne veličine, a kod dvostrukih i mnogostruktih zvijezda zabilježena je za slabijeg praktično njegova veličina i udaljenost.

Satni kut zvijezde na Greenwichkom meridijanu $GHA\star$ dobit će se iz odnosa:

$$\begin{aligned} GHA\star &= UT + R - a \\ \text{a satni kut zvijezde na drugom kojem} \\ \text{meridijanu } LHA\star \text{ proizlazi iz} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} LHA\star &= UT + R \underset{-W}{+E} \lambda - a = \\ &= GHA\star \underset{-W}{+E} \lambda. \end{aligned}$$

³⁾ u Astr.-Geod. Jahrbuch-u postoje analogne »Grenztafeln zur Interpolation.

Za određivanje geogr. širine pomoću Polarnice postoje tabele za tri korekcije $a_0 a_1 a_2$, koje se imaju dodati izmjerenoj visini Polarnice (ispravljenoj zbog greške instrumenta i zbog refrakcije). Ako se ide od poznatog izraza

$$\varphi = v - p \cdot \cos h + \frac{1}{2} p^2 \cdot \sin^2 h \cdot \tan \varphi$$

gdje je

v = ispravljena visina Polarnice;

p = $90 - \delta$ = Polarna udaljenost

Polarnice;

h = lokalni satni kut Polarnice;

φ = približna geografska širina motritelja ($= v$),

to će korekcija a_0 predstavljati čitavi gornji izraz kon konstantne vrijednosti φ i za srednji položaj Polarnice. U tabeli *Star Almanaca* je uzeto $\varphi = 50^\circ$, a kao argument lokalno zvjezdano vrijeme od 3^{m} na 3^{m} . Korekcijom a_1 ispravlja se treći član gornjeg izraza zbog gogr. širine, u koliko se ta razlikuje od 50° , a korekcijom a_2 ispravlja se drugi član zbog promjenljivog položaja Polarnice.

Postupak za oduzimanje gore spomenutih korekcija iz tabela znatno je olakšan time, što su sve tri tabele u pogledu argumenta *LST* spojene u jedno, t. j. sve tri korekcije se nalaze pod istim vrtikalnim stupcem za svaki sat lokalnog zvjezdanih vremena, a horizontalne rubrike odnose se kod korekcije a_0 na vrijednosti lokalnog zvjezdanih vremena od 3^{m} na 3^{m} , odnosno kod a_1 na različite φ , a kod a_2 na različite mjesecu u toku godine. Korekcije su tabulirane tačnošću od $0.1'$, a tražena geogr. širina se dobije jednostavnim algebarskim zbrajanjem:

$$\varphi = v + a_0 + a_1 + a_2.$$

Za određivanje azimuta *Az* pomoću Polarnice predviđene su korekcije $b_0 b_1 b_2$, koje su uključene u istu tabelu kao i $a_0 a_1 a_2$. Treba tri korekcije b , koje su opet date tačno na $0.1'$, jednostavno zbrojiti, pa pomnožiti sa $\sec \varphi$, da se dobije azimut Polarnice prema odnosu:

$$Az = (b_0 + b_1 + b_2) \sec \varphi$$

gdje je $b_0 + b_1 + b_2 = -p \cdot \sinh$

$$- p^2 \sinh. \cosh. \tan \varphi.$$

Kao što su tablice za Polarnicu novog i usavršenog tipa, tako su i tablice za refrakciju donijete u jednostavnom obliku:

$$r = f \cdot r_0$$

gdje je r_0 srednja refrakcija, tabulirana za »kritične« vrijednosti visine, uz predpostavku tlaka od 754 m/m i temperaturu od 7°C . Korekcioni faktor f slijedi također iz tabele »kritičnih« vrijednosti temperature i tlaka. Jedino bi se moglo prigovoriti, što kod oznake

tlaka u engl. palcima nijesu dodane i vrijednosti u m/m .

Dr. A. Gilić

ALLGEMEINE VERMESSUNGSNACHRICHTEN

1951, br. 9. — *Bildmessung und Luftbildwesen*, 1951, br. 3.

Dr. ing. Franz Schröder: »Ein Beitrag zur rechnerischen Orientierung von Bildpaaren« (Prilog računskoj orientaciji stereoparova).

Autor navodi jedan računski postupak postepenog približavanja za relativnu orientaciju aerosnimaka na osnovu mjerjenja vertikalparalaksa na stereokomparatoru. Pomoću približnih formula odrede se iz koordinata i vertikalparalaksa mjerjenih na snimku prve aproksimacije za pogreške orientacionih elemenata. Tada se na temelju strogih formula izračunaju odgovarajuće promjene vertikalparalaksa, a iz preostalih restparalaksa prema prvotno korištenim približnim formulama korekcije pogrešaka orientacionih elemenata. Postupak se nastavlja dok se za restparalakse ne dobiju vrijednosti manje od 0.01 mm . Prosječno bilo je potrebno jedno ponavljanje. Efekt ovog postepenog približavanja opada sa veličinom početnih vrijednosti pogrešaka orientacionih elemenata, prvenstveno sa veličinom razlike uzdužnih i naročito poprečnih nagiba. U prilog tog postupka govorilo bi usavršavanje tehnike snimanja i manji instrumentalni izvor pogrešaka nego kod automatskih stereoinstrumenta, dok je s druge strane jasno, da on nije toliko ekonomičan i jednostavan kao postupci na automatskim stereoinstrumentima. Na osnovu jedne slikovne triangulacije dobivene terestričkim snimcima vertikalnih ploha (tako da su snimci bili formalno tretirani kao aerosnimci), kod kojih su orientacioni elementi bili poznati na ± 0.5 , autor konstatira, da je točnost dobivena na stereokomparatoru veća od točnosti, koja se dobiva očitavanjem limbova Stereoplanigrapha.

Ing. Franjo Braum: »Die numerische Auswertung eines am Stereokomparator ausgemessenen Stereopaars mit Hilfe der Doppelrechenmaschine.« (Numerička izmjera stereopara izmjerenoj na stereokomparatoru pomoću dvostrukog računskog stroja).

U članku je prikazan postupak, kojim se kod horizontalnih snimaka sa normalnom, paralelno zakrenutom i

konvergentnom orijentacijom upotreboom dvostrukog računskog stroja pojednostavljuje izračunavanje zemljšnih (objektnih) koordinata na osnovu koordinata snimaka mjerjenih na stereokomparatoru. Postupak je namjenjen slučaju kada se od pojedinih tačaka traži maksimalna točnost.

Dr. ing. K. Rube: »Die Fehler des optischen Modells bei Einschaltung von Planglasplatten«. (Pogreška optičkog modela kod uključenja planparalelne staklene ploče).

Za izradu snimaka na Stereoplani-graphu snimljenih sa ZA-kamerama, koje su snabdjevene objektivom Topogonom, predviđeni su diapozitivi na staklu. Autor ispituje utjecaj podložne staklene planploče, koju je iz tehničkih razloga potrebno uključiti ako se koriste negativi na filmu, i dolazi do zaključka, da su položajne pogreške modela podnošljive, ali visinske u većini slučajeva nedozvoljene.

Albert Pütz: »Hessische Flurkarte 1 : 2000 durch Luftbildvermessung« (Aerofotogrametrijska kamasaciona karta 1 : 2000 u Hessenu).

Autor opisuje prvo aerosnimanje u Njemačkoj u katastarske svrhe poslije rata. Navodim neke podatke za signalizaciju graničnog kamenja: materijal: 200 g gipsa po točki; cijena: uključivo materijal, dovoz, plaće i slično) 0,05 DM po točki; oblik i veličina signala: koluti promjera 40 cm za granične točke i 60—80 cm za orijentacione točke. Snimanje je izvršeno sa RC 7 sa objektivom Aviatorom u mjerilu 1 : 7000.

Referati o fotogrametrijskoj literaturi: R. Roelofs: »Distortion, principal point, point of symmetry and calibrated principal point« (Gotthardt).

B. Hallert: »Contribution to theory of errors for double point intersection in space« (Gotthardt).

W. Hofmann: »Das Problem der gefährlichen Flächen in Theorie und Praxis« (R. Finsterwalder).

Dr. ing. Heinrich Lichte: »Die Anwendung der Funkmesstechnik in der Photogrammetrie« (Primjena mjerne tehnike na osnovu brzine elektromagnetskih valova u fotogrametriji).

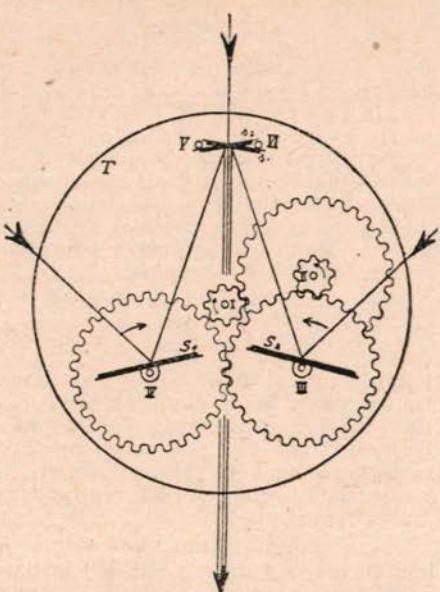
Autor prikazuje princip izmjere duljina na osnovu mjerjenja vremenskih razmaka potrebnih da elektromagnetski valovi produ put od emisione do prijemne stanice (na točnost od 0,1—

0,03 m sec) kao i na osnovu mjerjenja diferencija faze u kojoj elektromagnetski valovi stignu do prijemne stanice (na točnost od 1/100 Å). Dalje opisuje postupak određivanja položaja aviona na osnovu mjerjenih razlika udaljenosti prema stanicama instaliranim na zemlji. Za vrijeme rata bila je od Herta razvijena tehnika navigacije aviona koji se krećao na konstantnoj udaljenosti većih od 50 km. Zbog manje zakrivljenoosti pogodnija je navigacija na osnovu konstantnih razlika udaljenosti od zemaljskih stanica (hiperbolički postupci). U novije doba uspijeva u Americi i Australiji pomoći posebnih konstrukcija pravocrtna navigacija. Točnost određivanja položaja cca ± 30 m. Pomoći radara može se osim toga odrediti i relativna visina ljeta, koja se na jednom indikatoru može automatski registrirati i tako dobiti vertikalne profile nadljetanog terena. U Americi je uspijelo iz visine od 6000 m dobiti točnost ± 1,5 m (pogreške su zapravo općenito veće zbog nesigurnosti u vertikalnom smjeru odašiljanih valova i u reflektirajućem objektu). Navigacija na principu daljinskog određivanja pomoći brzine elektromagnetskih valova omogućuje veću točnost od kontaktne navigacije. Kod ekstenzivne izmjere velikih površina, na pr. za kolonijalne svrhe, mogu dobiti podaci biti korišteni i za vanjsku orijentaciju snimaka.

Dr. ing. W. Hoffmann Über ein neues Spiegelinstrument zur Winkelmessung und gleichzeitigen Absteckung der Winkelhalbierenden nach Prof. Dr. Weiken. (O jednom novom zrcalnom instrumentu za mjerjenje kutova i istovremeno iskolčivanju njihovih simetrala od prof. dr. Weikena).

U članku je opisan ručni zrcalni instrument za raspolaživanje kuta, koji je konstruirao dr. Weiken, a proizvodi ga firma Vogel-Schröder u Essenu. Glavna mu je primjena kod trasiranja u svrhu prenošenja lomne točke sa jednog ruba puta na drugi. Osim toga može poslužiti kao kutometar na pr. kod traženja poligonskih točaka. Instrument je sastavljen iz jednog čvrstog para zrcala s_1 i s_2 i jednog okretnog para S_1 i S_2 . U O-položaju zrcala s_1 i S_1 , te s_2 i S_2 su paralelna. Okretanjem limba T providjenog nareskim plastičem zakreću se preko zupčanika I i II u suprotnom smjeru zupčanici III i IV, koji nose zrcala S_1 i S_2 . Zakretanje limba reducira se prenosom na 1/4 kuta

obuhvaćenog zrcalima. Pri vertikalnom držanju instrumenta — što se prosuduje prema vertikalama u slici — nampište se opservacioni razrez sa čvrstim



zrcalima približno u smjer simetrale kuta, a zatim se zakretanjem limba oba cilja koja označuju kut koincidi-

raju. Time se direktnim viziranjem iznad ili ispod koïncidirane slike dobiva smjer simetrale sa točnosti od cca 0,15. Zrcala dopuštaju nagib vizura do ± 15 g.

Referati o fotogrametrijskoj literaturi:

Prof. dr. R. Finsterwalder: Photogrammetrie — drugo poboljšano i prošireno izdanje. Izdavač Walter de Gruyter & Co., Berlin, 1951., 377 str. sa 140 sl., 17 tabela, 2 anaglifiske slike i jednim crvenozelenim očalima za promatranje. Veliki oktav. Cijena za uvez u platnu: 32 DM.

»Vrijednost ove knjige je dvostruka: s jedne strane daje autor teoriju aerofotogrametrije uključivo teoriju pogrešaka ne samo po njenim rezultatima, već on izvodi matematske i geometrijske odnose na razmjerno iscrpan, zoran i lako razumljiv način. S druge strane dolazi do izražaja velika fotogrametrijska praksa i naročito bogato iskustvo u topografskoj i morfološkoj restituciji fotogrametrijskih snimaka i njihovom kartografskom predviđanju, sa kojim autor raspolaze kao jedva tko drugi« (ref. Lehmann).

U knjizi sudjeluje i dr. W. Pillewitzer sa poglavljem: »Interpretacija aerosnimka«, u kojem se prvenstveno tretira geografija, geologija i raslinstvo.

Braum

BOLLETTINO DI GEODESIA E SCIENZE AFFINI

Br. 4 oktobar-decembar 1951.

Dott. G. Masserano: Lo stereosimplex Santoni Mod. II.

U jednoj dosta opširnoj studiji prikazan je jedan od srereoskopskih restitucionih instrumenata II. kategorije, koje je konstruirala »Officine Galileo«, a prikidan je za širokokutne snimke.

Neke podatke o tom instrumentu možemo navesti. Njime se mogu restituirati ne samo aero snimci nego i snimci terestričke fotogrametrije. Visinska točnost, koja se može postići je u srednjem $0,30\%$ relativne visine leta, dok položajna točnost ovise o mjerilu plana.

Stereosimplex zadržava osnovne karakteristike ostalih Santonijevih restitucionih instrumenata, dok su njegove konstruktivne osobine što je lagan,

i jednostavan, pa se može lagano prenositi.

Format negativa je 10×10 cm, te se prema tome moraju snimci većeg formata prethodno reducirati. Međutim ovo pored ostalih konstruktivnih prednosti, omogućuje kod snimanja upotrebu bilo koje kamere.

Ovim se instrumentom može veoma dobro dopuniti rad aparata I. kategorije, koristeći se aerotriangulacijom.

Prof. Dott. G. B. Pacella: Come siano possibili le soluzioni di Mac Laurin e di Jacobi con densità costante.

Kako su moguća rješenja Mac Laurina i Jacobia sa konstantnom gustoćom.

U članku se razmatra usporedba dviju teorija, stare i moderne, kojima se dolazi do rezultata sploštenosti rotacionog elipsoida; uglavnom doprinos

problemu ispitivanja gravitacionog polja na osnovu Stokes-ovog teorema i studija C. Somigliana.

Prof. Andre Gougenheim: *Trigonometrie sphérique et projection conformes.*

Sferna trigonometrija i konformne projekcije.

F. Albani: *L'equazione della retta nel piano nella risoluzione dei problemi altimetrici.*

Jednadžba pravca u ravnini kod rješavanja problema trigonometrijskog mjerjenja visina.

Ovim se člankom želi prikazati, kako se do općenitih formula trigonometrijskog mjerjenja visina može

doći od jednadžbi, koje se mogu postaviti, ako se Zemlja smatra ravninom i dosljedno tome kako se za rješavanje problema mjerjenja visina može strogo primijeniti jednadžba pravca u ravnini.

Ing. dott. P. Belfiore: Una teoria per la determinazione preventiva analitica dei costi dei rilevamenti classici e fotogrammetrici.

Teorija za predhodno analitičko određivanje cijene koštanja klasičnih i fotogrametričkih snimanja (svretak).

Slijede rubrike Pregled i izvadci iz stručne štampe, Kongresi i konferencije je, te Bilten odgovara.

Ing. M. J.

BULLETIN GÉODÉSIQUE

Organe de l' Association Internationale de Géodésie

No. 21 september 1951

Gino Cecchini: *Le variazioni di latitudine e il movimento del polo di rotazione terrestre in base alle osservazioni nelle Stazioni Internazionali di Latitudine nel biennio 1949—1950.*

Promjene geografske širine i kretanje pola zemaljske rotacije na osnovu opažanja međunarodnih stanica širine u razdoblju od 1949-1950.

Venning Meinesz: *On the basic principles of geodesy.*

Osnovni principi Više geodezije. Autor preporuča da se stajališta geodetske mreže projiciraju koristeći prave vertikale i da se projektirana mreža smatra kao osnovna triangulaciona mreža, koja je neovisna od izbora referenc elipsoida. Da bi se ta mreža mogla računati, treba je projicirati na neki referenc elipsoid, a također za tu projekciju dati udaljenost N između geoida i elipsoida

Budući da N ne prelazi vjerojatno veličine od 40 m, može se prema autorovom mišljenju, izabrati linija projekcije između nekoliko mogućnosti: linija normalna na elipsoid, linija normalna na geoid i krivulja koja svuda ide u smjeru sile teže. Razlike između ovih mogućnosti se mogu zanemariti.

Ovaj sistem ima tu prednost što su računanja neovisna od izbora elipsoida. Prelaz s jednog elipsoida na drugi svodi se na jednostavno projiciranje (o

tome je pisao u Bulletin geodesique No 15. 1950). Izbor elipsoida nema velike važnosti izuzev dva obzira: najprije on treba da bude dobra aproksimacija geoida a na drugom mjestu je važno da se upotrebi isti elipsoid za čitavu površinu Zemlje.

Sa stanovišta Geofizike veoma je korisno da se referenc elipsoid izabere onaj, koji se najbolje približava površini ravnoteže tekuće zemlje prema uslovima zemaljskog Globusa u odnosu na raspodjelu gustoće prema unutrašnjosti i u odnosu na rotaciju. Tako se postiže da vrijednosti N i anomalije sile teže imaju veliku približnost značenju otklona hidrostatičke ravnoteže.

Ovaj izbor ima također prednost radi primjene Stokes-ove teoreme u cilju proučavanja geoida na osnovu anomalija sile teže. U krajevima gdje su ove nepoznate, može se tako jednostavno uvesti pretpostavka ravnoteže koja izgleda najbolja za ove krajeve. (Prema sadržaju u spomenutom časopisu).

Dr. Helmut Wolf: *Datum adjustment with special consideration of Laplace and length conditions.* — Izjednačenje podataka trigonometrijskih mreža sa posebnim obzirom na uslove Laplasovih točaka i dužina (bazisa).

Autor u ovom članku razmatra postupak zajedničkog izjednačenja dva susjednih mreža na osnovu zajedničkih točaka.

F. Delhomme: *Note sur un matériel pour la détermi-*

nation et la conservation de l'heure. — O materijalu za određivanje i održavanje vremena

U članku se raspravlja o korištenju ritmičkih signala tipa ONOGO za od-

ređivanje srednjeg vremena, kao i o novom aparatu koji je konstruirao autor, kojim se postiže visoka točnost koristeći se ovim signalima.

Ing. M. J.

RIVISTA DEL CATASTO E DEI SERVIZI TECNICI ERRARIALI

Br. 4. 1951. god.

Prof. Ing. Bartolomeo B.: Sulla più generale equazione, nella forma isometrica, della proiezione stereografica della sfera sul piano. — O najopćenitijej jednadžbi stereografske projekcije sfere na ravninu, u izometrijskom obliku.

U članku se utvrđuju najopćenitije formule stereografske projekcije u izometrijskoj formi za prelaz sa sfere na ravninu u okviru općeg problema konforntnog preslikavanja. Osim toga su određeni izrazi konvergencije meridiјana i linearne modula deformacije. Na kraju članka je izrađena tabela vrijednosti linearne modula deformacije do 5° od centra karte.

Dott. Ing. Enrico Vitelli: Criteri generali per la determinazione delle deformazioni subite da importanti manufatti. — Opće mjerilo za određivanje deformacija na starih kod gradnje velikih objekata.

Poznato je da u modernoj konstruktivnoj tehnici važno mjesto zauzima određivanje pomaka uzrokovanih gradnjom velikih objekata bilo to za vrijeme gradnje ili za vrijeme njegovog korištenja. Ovaj problem bio je predmetom mnogih članaka i rasprava. Koji god način određivanja deformacija, zahtjeva predhodno vrlo pažljive pripreme. Možemo razlikovati dvije faze ovog zadatka: prva — radovi koji se temelje na naučnim postupcima ili empirijskim, i druga — sve metode i instrumenti, koji se odnose na određivanje gotovih pomaka. U ovim radovima geolog ima prvo mjesto, a onda inženjer. Od pred malo godina počela se isticati grana nauke pod imenom »Mehanika tla«. Autor je naveo redoslijed radova i to:

a) ispitivanje raznih primjera na terenu.

Na osnovu ovoga se sastavlja geotehnička karta.

b) Ispitivanje intenziteta i stezanje u donjim slojevima tla i ispitivanja sa opterećenjima.

c) Određivanje spuštanja temelja i elastičnih deformacija. Autor je naročito istakao geodetske radove pri ovim ispitivanjima, kao i pažnju kojom ih se mora izvršavati. Oni su za svaki konkretni slučaj drugi i nameću posebne probleme. Ovdje je uključeno mjerjenje horizontalnih kutova kao i posebno određivanje visina.

Ing. Prof. arch. F. la Grassa: Prospettottica — »Perspektivna optika«.

Nemogućnost linearne perspektive da prikaže pravi optički efekat tijela u prostoru.

Elementarni sistem izražavanja jednadžbi između dvije slike sa identičnim linijama i kutovima.

Nemogućnost perspektive da poništi princip, gdje se nameće samo predstavljanje jednakosti sa figurama različitim od onih opaženih

Effettottica — »Efektivna optika«

Perspektiva i očuvanje općeg sistema vidljivosti

Grafički metod određivanja koordinata

Prospettottica

Članak je ilustriran sa više slika i dijagrama

Dot. Ing. Gaddini B.: Studio modello della foce a mare d'un canale a'cque alte. — Studija modela utoka kanala visoke vode u more.

Poslije predpostavke o pažljivim pokusima sa modelima za pojave kao one o eroziji pjeskovičnog tla mora, opisuju se pokusi izvršeni na raznim uredajima obrane, postavljenim na modelima utoka kanala za ispitivanje. Rezultati su sakupljeni u tabeli i u nekoliko grafikona.

Pisac pruža detaljan opis modela sa dimenzijama kanala kao i granulometrijski sastav pijeska, opis izvršenih pokusa kao i diskusiju o njima. Članak je ilustriran planovima i dijagramima.

Slijede male vijesti; geodetska bibliografija u Italiji 1941—1950.

Br. 5. 1951 god.

Prof. Ing. A. Paroli: I costi del Delineamento nella cartografia. — Cijena crtanja u kartografiji.

Na cijenu kartografskog rada mnogo utječe ako se on izvodi u tinti, bilo direktno iz originala ili ga se kopira prozirnim papirom. Predračun može biti zanimljiv u slučaju kada imamo brojne kartografske eleborate i žele se naknaditi ili akordom ili zakupom. Cijena iscrtyavanja može biti funkcija karakteristika nacrta. U slučaju iscrtyavanja katastarskih mapa, kojima se u ovom članku pridaje naročita pažnja takvi elementi jesu: površina, broj parcela, vijugavost, graničnih linija i linija kultura, te opisivanja, opisivanje i numeriranje parcela, uvođenje konvencionalnih znakova i t. d. Slijede formule — aproksimativnog karaktera — koje mogu biti utvrđene empiričkim ili analitički polazeći sa određenih predpostavaka. U članku se raspravlja pitanje na drugi način. Utvrđeni su izvjesni analitički odnosi među karakterističnim elementima nacrta. Za numeričko određivanje primjenjena je metoda najmanjih kvadrata. Rad na listu mape je funkcija površine S i broja parcela x kao i vijugavost linija, kojima se razne parcele zatvorene. Pisac je podijelio kompleksni rad crtanja mapa u:

- 1) crtanje granica parcela (mede, granice kultura putevi, vodotoci i t. d.)
- 2) Numeriranje parcela
- 3) Nutarnje opisivanje nacrta (ime na mesta, ulica, voda i t. d.)
- 4) Okvir i vanjski opis nacrta (naslov, broj lista i t. d.)
- 5) Radovi koji se odnose na obilježavanje tvornica, vodotoka i t. d.)

Pisac u članku dalje razrađuje svaku od ovih stavka posebno.

Geom. F. Romano: Problemi di grado elevato sulla

divisione di superfici, risotti con falsa posizione doppia. — Problemi višeg reda dijeljenja površina rješeni dvostrukim fiktivnim položajem.

Pisac u članku rješava dva zadatka odjeljenja površine uz postavljene uvjete jednakih dijelova i okomitih granica.

Dott. Ing. O. Fodera: Centri storici sul rilevamento fondiario nella città e territorio di Pescara. — Historijski osvrt na snimak zemljišta u gradu i području Pescara.

Članak je popraćen sa nekoliko slika kao i sa nekoliko snimaka originalnih dokumenata.

Dott. Ing. D. Corsani: Costruzione di un palazzo per uffici finanziari in Arezzo. — Gradnja palače za financijsku službu u Arezu.

Projektant opisuje sastav i pojedine tehničke konstruktivne karakteristike zgrade i detaljnija objašnjenja i diskusiju o samom smještaju zgrade. Članak je popraćen sa par situacionih planova i nacrta.

Dott. Ing. A. Grandi: L'aritmética dei Romani — I numeri — le quattro operazioni aritmétiche. — Rimска aritmektička, brojevi četiri aritmetske operacije.

Slijede vijesti.

Dott. Ing. E. Terrana: Kompariranjem invarskih letava Instituta za geodeziju i topografiju Univerziteta u Rimu.

Iz knjige i časopisa.

Vijesti IX. skupština Geofizičke Internacionale Unije

Geodetska bibliografija Italije 1941 — 1950 god.

V. Petković

SVENSK LANDMÄTERI TIDSKRIFT 1951.

Br. 4.

A. Branstein: 1951-ars förslag till ägofredslagstiftning — Prijedlog zakona o mirnom posjedu dotično promjene toga zakona iz g. 1933.

S. Linders: Brittiska pla-

neringsproblem — Problem planiranja u Velikoj Britaniji.

H. Sjöberg: Vägdelning efter nya linjer — Nov način razdiobe troškova izgradnje i održavanja putova na razne vlasnike.

A. Hängslo: Vot starkt paper, dess tillverkning, egenskaper och användbarhet som skriv och ritpapper. — Papir otporan na vlagu, proizvodnja, svojstva

i uporabivost za pisanje i crtanje. — God. 1934 izumljen je u Americi »wet strength paper«, lijepljen produktima umjetnih smola (karbamidsmole). Za vrijeme rata počelo se sa melamin-formaldehidnim umjetnim smolama. Vojne vlasti u USAinicirale su opsežna ispitivanja. God. 1943. počela je i produkcija za vojsku (400 miliona kartica). Te su se karte upotrebljavale u raznim dijelovima svijeta i raznim klimatskim prilikama. »Pokazale su se daleko boljima, nego li se je prvi mah moglo i očekivati.«

Švedska je sada započela također fabrikaciju u tvornici papira u Tumbi. Potražnja za takovim papirom naročito je velika od strane geod. ustanova.

»Najvažnija svojstva takovog papira su otpornost na vlagu i mokrinu te vanredna čvrstoća u suhom i mokrom stanju. Izloži li se kiši ili vlazi, ostaje ravan... Zamaže li se uljem ili mašću, može se očistiti vodom ili organskim kakovim topivom, a da se papir jače ne rastvara. A sva ta svojstva su zapravo pridošla t. j. nije žrtvovano niti jedno ranije stvojstvo papira.«

Svedske geodet. uprave razasale su taj papir terencima duž cijele zemlje da ga isprobaju. Rezultati: »Crtanje i pisanje olovkom razne tvrdoće, olovkama u bojama, tušem i strojem za tipkanje pokazuje, da papir pismo prima vrlo dobro i suh i vlažan. Sasvim dobro je crtanje na vlažnom ili mokrom papiru. Osušen papir pokazuje jasno i čitljivo pismo. Pokusi s tintom (mastilom) su pokazali, da se ova ne razljeva. Važno je, da se odmah, nakon što je papir ležao u vodi, po njemu može pisati tvrdom olovkom, a da površinu nije potrebno ni obrisati.«

»Papir je otporan na radiranje i struganje. Najbolje rezultate daje brišanje gumom, dok čvrsto struganje nožem donekle kvari papir. Brisanje u vlažnom je vrlo dobro i čini se da je bolje nego kod bilo kojeg drugog dosadašnjeg papira iste debljine.«

Pokusi usuha su pokazali da vlagu upija polaganje od običnog papira pa i dimenzije mijenja polaganje. Inače usuh kao kod ostalog papira analogne kvalitete.

Jugoslavisk läsövning. — Pokušaj čitanja na jugoslavenskom jeziku. — Iza gore citiranog drugog članka švedski časopis donosi i pod gornjim naslovom doslovce slijedeće: »Geodetski List zove se jugoslavenski časopis analogan nasem svedskom. Nazalost ne razumijemo ga citati jednako kao u Jugoslaviji svedski. A ipak je Geo-

detski list u svom poslednjem broju 3 pune stranice posvetio je prikazu naših clanaka iz godista. Prikaz je signiran s Dr. N. N. Mozda bi nam on mogao katkada davati vijesti iz Jugoslavije. — Detta är hämtat ur Geodetski List nr. 10—12 1950 och torde vara en översättning till kroatiska () av notisen po sid 166 i Svensk Landmäteritidskrift nr 2 1950.«

No. 5.

E. K.: Vad gör a chefer? — Sta rade šefovi. — Prikaz knjige S. Carls sona. Rezultati analize 9 slučajeva. Obično se misli, da su šefovi kao neki dirigenti. Istraživanja su pokazala, da su pretežni dio radnog vremena potezani od problema na problem, od stranke na stranku, poput marioneta, ali čije žice poteže stotinu ljudi. »Za geodetu, koji postane šefom, situacija je u pravilu ista. Nema onda više mira da izvrši kakovo fino izjednačenje koordinata i osjeti veselje, kad mu se sve uredno slaže. Rijetko može da se prihvati kakovog interesantnijeg studiranja arhivne grade, a posjećivanje terena postaje mu sve rjeđe. Ne, geodet kao rukovodioč mora računati s time — uz bezbrojne prekide, savjetovanja i saradnje s raznim vlastima — da je organiziranjem posla na radne jedinice ispunjena njegova zadaća. A to sve u stalnoj trci s vremenom i ocjenjivanjem hitnosti pojedinih predmeta.«

B. Petrelius: Nyordning i vatten och avloppsfrogan. — Prijedlozi za novo zakonsko reguliranje pitanja opskrbe i odvoda vode. — Razmotren je čitav kompleks pitanja zajedno s financiranjem itd. Evo podnaslova: — Nedostaci dosadašnjih propisa. — Troškovi su bili previsoki — Ali nije u tome najveća zapriječka — Općine su bile pasivne — Pasivnosti su dopriniseli i higijenski propisi — Ostale administrativne i organske kočnice — Obaveze i prava privatnika — Dužnosti i prava općina — Razdioba troškova na interesente — Kreditiranje — Pravo postavljanja vodova i korištenja vode — Zak. propisi — Prinosi države — Zadaci države.

D. Weber-Grönwall: Medelgradsmетодen, ett nytt graderings och redovisningsför färente vid laga skifte — Metoda srednjih vrijednosti novi način za procjenu parcela kod komasacije.

Dr. G. Larsson: Synpunkter po skiftesvärdering — Gledišta kod procjena komasacije.

G. T. Roupe: Försköpslag contra jordförvärlag — Zakon o prometu nekretninama protiv zakona o ograničenju slobodne raspoložbe sa zemljom.

P. Mogensen: Internationale Landtmätareunionen — Sastanak stalnog odbora međunarodnog udruženja geometara u Luxemburgu 16—18 X. 1951. Prisustvovalo 40 delegata iz: Belgije, Francuske, Nizozemske, Italije, Luxemburga, Švicarske, Vel. Britanije, Švedske, Njemačke, Austrije. Nažalost ne i Jugoslavije. Raspravljana su

nova pravila. Učlanjena društva pojedinih zemalja plaćat će stalni doprinos 20—200 šv. franaka prema veličini te 20 do 100 centima po svojim članovima. Naredni kongres održat će se u Parizu 1953. g. Poželjno bi bilo, da se dotele Jugoslavija učlani i njeni delegati učestvuju s referatima. Sekcije su za: 1. zemlj. knjige, 2. katastar, 3. kartografiju, metode rada i instrumente, 4. planiranje, rekonstrukciju i komasacije, 5. geod. podmladak i 6. staleške probleme.

Dr. N. N.

SCHWEIZERISCHE ZEITSCHRIFT FÜR VERMESSUNG UND KULTUR- TECHNIK

No. 11.

R. Säuberli: Graphische Ausgleichung — Grafičko izjednačenje — Nastavak.

J. Krames: Erweiterung des graphischen Einpassens von Luftbildaufnahmen auf den Fall eines vorliegenden Widerspruches — Proširenje grafičkog upasivanja aerosnimaka.

Magnetische Deklination — Magn. dekl. — Počam od ovog broja švic. časopis donosi podatke o promjenama deklinacije. Srednja dnevna amplituda za ljeto 1951: 22' (cent), minimum — 11' u 8 s., max. +11' oko 14 s. Osim toga su izneseni dati unutar pojedinih mjeseci, na koje dane su srednja odstupanja bila do 5', do 15' i preko 15'. Apsolutni iznos deklinacije nije naveden. Svrha ove rubrike je очito, da se podaci mjerena busolnih vlakova mogu svoditi na prosječne iznose deklinacije. Nakon što je konstruiran busolni teodolit Wild TO, busola se — izgleda — u Švicarskoj sve više upotrebljava (ne samo od šum. i rudarskih inženjera). Mogućnost čitanja magnetskih azimuta sa TO do na minute može se pravo iskoristiti samo, ako se uzme u obzir kolebanje deklinacije. U Švicarskoj podatke objavljuje savezna Geod. uprava. Na kraju je navedeno, da se »pojedinosti o smetnjama na pr. vrijeme i točniji iznosi mogu dobiti kod zem. geod. uprave«.

Knjige. Recenzirane su slijedeće knjige, za koje bi bilo dobro, da se nadu i u našim geod. bibliotekama: Ing. Volquarts »Erdbau«, 3. izd., 123 str., Teuber Leipzig 1951., cijena 1,97 dolara; Dr. Kruedener »Ing.-Biologie« 172 str., München-Basel 1951., 11 šv. fr.; D. Hartree »Calculating

Instruments and Machines«, 138 str., Cambridge 1951.

No. 12.

Rücktritt von Bundespräsident Dr. Steiger — Odlatak u mirovinu Dr. S. kao ministra pravosuda i unutrašnjih poslova. Na tome položaju je od 1940. — Zemljinska izmjera (Grundbuchvermessung) spada u Švic. u spomenuti resor.

J. Krames: Erweiterung... (nastavak).

H. Kasper: Zur Erweiterung des Orientierungsverfahrens von Krames — K proširenju Kramesove metode orientiranja — Osvrt na prednji članak.

H. Gossweiler: Der Zehntenplan der Gemeinde Dübendorf aus dem Jahre 1681 — Plan općine D. iz 1681. — Taj plan je u prilogu i reproduciran u bojama s veoma kćenim opisima. Potonji su s toliko zafrkača, da ih pravo ne možeš pročitati. Inače izrada vanredno lijepa. Taj je plan djelo ne profesionalnog stručnjaka, koji se je isključio bavio samo geodetskim mjerenjima, već čovjeka, koji je imao dva zvanja. Bio je i pučki učitelj i geometar a zvao se Hulftegger. »S kojim sredstvima je izmjeru obavio, ne može se iz plana ustanoviti. U ono doba upotrebljavao se instrument — Züriški Triangl — te Arduserov Perpendularquadrat, ali vjerojatno je H. koristio geod. stol ili Zollmannovu ploču...«

Mag. deklinacija za oktobar

1951.

Dr. N. N.

TIDSKRIFT FOR DET NORSCHE UTSKIFTINGSVESEN 1951.

Nr. 4.

K. J. Moen: Strukturendringer i gardsskipnaden — Pro-

mjene strukture u poljoprivredi — Predavanje na skupštini studenata norveške Poljopr. visoke škole.

L. M.: Merknad till förfälet om ny jordlov — Prijedlog novog zemljiskog zakona.

T. Hellesnes: Jordskifte og

jorddeling — Komisacija i parcelacije.

Referat fra orsmedet — Referat s glavne skupštine komasacionih stručnjaka.

Dr. N. N.



ZEITSCHRIFT FÜR VERMESSUNGS-WESEN

br. 9/51.

Mjerenje dužina pomoću radara — H. Lichte, Hannover

U članku se obraduje mogućnost mjerena dužina pomoću radara, koristeći svojstvo refleksije elektromagnetskih valova.

Rezultati dobiveni pokusnim mjeranjima u različitim zemljama daju relativnu pogrešku u granicama od 1 : 9500 do 1 : 292000.

Katastarska izmjera i polarna metoda snimanja. K. Herman, Karlsruhe.

Prednosti polarnog snimanja u brežuljkastom i brdovitom terenu kao i stručnu analizu tog načina rada obzirom na teoretske i praktičke uvjete daje ta rasprava.

Bilanca komasacije gradilišta — Heinrich Schröder, Bielefeld

K novom izdanju topografske karte 1 : 100.000 — R. Böhme, Frankfurt/M

Prijedlozi za izradu nove njemačke topografske karte 1 : 100.000 odnosno primjedbe na već izdani ogledni primjerak — Amberg. Na kraju dolaze vijesti, obavijesti i pregled knjiga.

br. 10/51.

O povezivanju gruntovnice i katastra. Friedrich Kurandt, Wiesbaden.

Prilog problemu izjednačenja otklona težišnice. H. Wolf, Frankfurt.

Povezivanje (usklađenje) gruntovnih knjiga i katastra kod promjenjivih puteva i tokova rijeka. Otto Seelig, Hamburg.

Proračun troškova i radnog vremena kod gradnje puteva u vinogradima. (Pojednostavljen postupak za

sastav generalnog troškovnika. Gerhard Niehuis, Bad Kreuznach.

Komasacija gradilišta. Werner Hollniger, Zweibrücken.

Promjena kartografije u građevinarstvu. Walther Hafmann, München

Kod gradnje jedne kongresne dvorane, za oblog svoda, primjenjena su načela stereografske projekcije.

Iza to slijede: stručne vijesti i pregled knjiga i časopisa.

broj 11/51.

Novi ispitivač libela instituta u Potsdam-u; W. Uhink, Potsdam

Autor izlaže konstrukciju novog egzaminatora u Geodetskom institutu u Potsdamu, koja se sastoji opet u mjerenu nagiba pomoću zavrtanja vijka, ali se razlikuje od ostalih što je mogućeno čitanje na 0,1 i što je mjesto osovina upotrebljena zgrob u obliku ukrštenog pera.

Breithaupt-nivelir sa Heckmann-ovim finim očitanjem, H. Schulte, Siegen

Heckmann-ova naprava za precizno očitanje letve se sastoji u tome što se 3 i 4 mjesto iza decimalne očita pomoću specijalnog šiljka. Međutim upotreba te naprave nije naišla na širu primjenu, dok se u ovom članku izlaže primjena (modernizirana), tog uređaja u ruderstvu.

Brana kod Sylvenstein-a i geodetski zadaci vezani uz njenu izgradnju. W. Kuny,

Sadržaj članka jest izgradnja brane kod mjesta Sylvenstein-a i opisi svih geodetskih radova izvršenih za potrebe te gradnje, uključujući i primjenu aerofotogrametrijske metode rada za pojedine zadatke.

Katastarski fotogrametrijski premjer — problem i radovi u inozemstvu — G. Lehmann, Hannover.

Izvadak iz predavanja održanog 3. X. 1951. u okviru »Fotogrametrijskog tjedna« u Münchenu.

40. Glavna skupština DVW održana 21 i 22 septembra u Münchenu.

Iza toga slijede: stručne vijesti iz zemlje i inozemstva, školske vijesti, pregled knjiga i biografija prof. Dr. C. F. Baeschlin-a povodom njegovog 70-tog rodendana.

broj 12/51.

Potreba akademskog odgoja u geodetskom pozivu — C. F. Baeschlin, Zollikon.

(Govor održan 21. septembra u München-u na godišnjoj skuštini Njemačkog udruženja za geodeziju).

Osnovna misao bi bila: absolutna potreba školovanja geodetskih stručnjaka na visokim školama jer tek ondje dobivaju pravu sliku i mogućnost upoznavanja metoda rada uz specijalni osvrt na metodu najmanjih kvadrata, t. j. odabiranje najrentabilnijeg rješenja pojedinog problema pretpostavljajući zadovoljenje stručnih uvjeta.

Mjerenje prostora, vremena i problemi moderne kosmologije i kosmogenije. A. Wenzl, München. (Predavanje održano 21. septembra 1951. u Münchenu).

Pregled o organizaciji naučnog (geodetskog) istraživanja u Njemačkoj M. Kneissl, München.

Autor prikazuje organizaciju geodetskog naučnog istraživanja u današnjoj Njemačkoj.

Internacionalna geodetska i geofizička unija i njen IX. glavna skupština održana u vremenu od 20. VIII. — 1. IX. 1951. u Brüssel-u, F. Jung, Aachen.

Povodom prošlogodišnje glavne skupštine geodetske i geofizičke unije daje se kratak osvrt na organizaciju same institucije, područje rada, stručno glasilo i referate koji su na skupštini održani.

Na kraju slijede: stručne i školske vijesti, pregled knjiga i časopisa.

Ing. S. Klak

**Geometri i geod. inženjeri: zainteresirajte
mlađe drugove za društveni rad, učlanite ih
u svoje društvo, preporučite im svoj list**
